

คำนำ

ด้วยสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นหน่วยส่งเสริมและจัดฝึกอบรมด้านอาชีพ หลักสูตรการทำของชำร่วย รวมถึงการสนับสนุนประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการศึกษาอาชีพให้ทีมงานทำสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการดำเนินงานที่เน้นเรื่องการมีอาชีพเพื่อการมีงานทำ มีรายได้ จึงได้คัดเลือกหลักสูตรการทำของชำร่วย เพื่อพัฒนาและต่อยอดมาจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อเผยแพร่ให้ ประชาชนทั่วไปได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปประกอบอาชีพต่อไป

ขอขอบคุณวิทยากรวิชาชีพ และคณะดำเนินงานการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ที่ได้ร่วมพัฒนา หลักสูตรและจัดทำแผนการเรียนรู้รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ให้สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยากรและผู้เรียนต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
กุมภาพันธ์ 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำของชำร่วย	1
ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำของชำร่วย	9
หลักสูตรการทำของชำร่วย	9
ความเป็นมา	9
จุดประสงค์การเรียนรู้	10
กลุ่มเป้าหมาย	10
ระยะเวลา	10
เนื้อหาหลักสูตร	10
การจัดการเรียนรู้	10
สื่อการเรียนรู้	10
การวัดและประเมินผล	10
การจบหลักสูตร	11
เอกสารหลักฐานการศึกษา	11
การเทียบโอนผลการเรียน	11
แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย	12
ใบความรู้ ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	14
ใบความรู้ วัสดุอุปกรณ์และการเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม	15
ใบงาน เรื่อง ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	23
ใบความรู้ ขั้นตอนการทำของชำร่วยและการปฏิบัติการทำของชำร่วย	24
ใบงาน เรื่อง ขั้นตอนการทำของชำร่วยและการปฏิบัติการทำของชำร่วย	26
ใบความรู้ การคำนวณต้นทุน กำไร	27
ใบงาน การคิดต้นทุน กำไร	31
ใบความรู้ ช่องทางการจัดการการตลาดของชำร่วย	32
ใบงาน ช่องทางการตลาด	38
แบบวัดและประเมินผลการทำของชำร่วย	39
ใบงาน แบบประเมินผลงานผู้เรียน	40
บรรณานุกรม	41
รายชื่อคณะผู้จัดทำหลักสูตร	

หลักสูตรการทำของชำร่วย จำนวน 10 ชั่วโมง

ความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำของชำร่วย

ผู้เรียนควรมีความรู้ เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการทำของชำร่วย เช่น สายวัด กรรไกร ดินสอ เข็ม เข็มหมุด ที่สนเข็ม ด้าย เตารีด เข็มกลัด พวงกุญแจ ผ้าไทย ลูกบิด ดังนี้

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด



1.1 สายวัดตัว

การใช้งาน ใช้ในการวัดสัดส่วนขนาดรูปร่าง เพื่อใช้ในการสร้างแบบตัด

ลักษณะ สายวัดตัวโดยมาตรฐาน มีขนาดความยาว 150 ซม. หรือ 60 นิ้ว เป็นเส้นแบนๆ ทำด้วยไฟเบอร์กลาสเทป และทำด้วยผ้าเทป บนสายวัดตัวจะมี 2 ด้าน ด้านหนึ่งมีหน่วยเป็นหลักนิ้ว อีกด้านหนึ่งเป็นหลักเซนติเมตรหรือบางครั้งอาจจะมีทั้งหลักนิ้วและหลักเซนติเมตรอยู่ด้านเดียวกันแต่อยู่คนละข้าง ด้านปลายของสายวัดตัวจะห่อหุ้มด้วยโลหะทั้ง 2 ด้านจะมีรูตาไก่กลมๆเจาะไว้ใช้สำหรับแขวน

การเก็บดูแลรักษา ไม่ใช้สายวัดแทนสายคาดเอว เพราะจะทำให้สายวัดบิดเบี้ยวเสียรูปและควรเก็บรักษาโดยวิธีการแขวน เพราะจะทำให้สายวัดอยู่สภาพเดิมไม่เสียรูป สะดวกต่อการใช้งาน

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัด



2.1 กรรไกรตัดผ้า

การใช้งาน ใช้สำหรับตัดผ้า ไม่ตัดวัสดุอย่างอื่นที่ไม่ใช่ผ้าและไม่ควรตัดผ้าซ้อนกันหลายชั้น ขณะใช้งานควรวางเบาๆ ระวัง ไม่ให้ตกจะทำให้ไม่คม

คุณภาพของกรรไกรทำด้วยเหล็กกล้า มีความคมของกรรไกรจากโคนกรรไกรถึงปลายกรรไกร โดยทดลองตัดผ้าแล้วผ้าจะขาดตลอด ไม่มีเศษด้ายติดที่กรรไกรแสดงว่ากรรไกรนั้นคมจริง ขนาดของกรรไกรวัดความยาวเป็นนิ้วมีขนาดความยาว 8 นิ้ว ถึง 9 นิ้ว ด้ามโค้งตัดได้เที่ยงกว่า

การเก็บดูแลรักษา หลังจากใช้งานควรขัดฝุ่น ใช้ผ้าชุบน้ำมันเช็ดทำความสะอาดป้องกันสนิม เก็บในกล่องอุปกรณ์ตัดเย็บ



2.2 กรรไกรตัดกระดาษ

การใช้งาน ใช้สำหรับตัดกระดาษ สร้างแบบ ราคาไม่แพงทำด้วยเหล็กหรืออะลูมิเนียม มีด้ามเป็นพลาสติกสีต่าง ๆ เช่น สีส้ม สีแดง สีเขียว เป็นต้น ขนาดที่เหมาะสมแก่การใช้งาน คือ ขนาดยาว 7-8 นิ้ว เมื่อใช้แยกเฉพาะงานออกไป ไม่ควรใช้ปนกันจะทำให้ความคมหมดไป ขณะใช้งานควรระมัดระวังไม่ให้กรรไกรตกเพราะจะทำให้ด้ามพลาสติกแตกหักได้ ไม่ควรนำกรรไกรไปตัดลวดเพราะทำให้คมกรรไกรเสีย เนื่องจากกรรไกรตัดกระดาษทำด้วยเหล็กเนื้ออ่อนหรืออะลูมิเนียม

การเก็บดูแลรักษา ไม่ควรตัดวัสดุ อย่างอื่น และไม่ให้เกิดฝุ่น ควรใช้ผ้าชุบน้ำมันเช็ดทำความสะอาดหลังจากใช้งานเก็บในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บ



3.2 ดินสอ

การใช้งาน ใช้สำหรับขีดเส้นหรือทำเครื่องหมายบนแบบตัด ควรเหลาดินสอให้แหลมเพื่อความคมชัดของเส้น ไม่ควรใช้ดินสอที่ไสอ่อนจนเกินไป จะทำให้หู้เร็ว ดินสอที่ไสแข็งเกินไปทำให้กระดาษสร้างแบบขาดได้ง่ายและมองไม่ชัดเจน

ลักษณะ ดินสอที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็นดินสอดำ HB สำหรับงานการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และทำเครื่องหมายของตำแหน่งในการวางแบบ

การเก็บดูแลรักษา ควรจัดเก็บใส่กล่องอุปกรณ์ให้สะดวกต่อการใช้งาน

4. อุปกรณ์ในการเย็บ



4.1 เข็มมือ

การใช้งาน ใช้สำหรับ เนา สอย เย็บติดเครื่องเกาะเกี่ยว ถักรังดุม มีขนาดที่แตกต่างกันตาม

ลักษณะ ของงาน ที่นำมาใช้ตามเบอร์ดังนี้ คือ

- 1) ใช้สำหรับงานสอย และเนาเสื้อผ้า ใช้เข็มมือขนาดเบอร์ 7 ถึง 9
- 2) ใช้สำหรับงานถักรังกระดุม ตัดเม็ดกระดุม ใช้เข็มมือขนาดเบอร์ 5 ถึง 6

การเก็บดูแลรักษา หลังจากการใช้งานควรเช็ดด้วยน้ำมัน อย่าให้เปื้อนเหงื่อ ห่อกระดาษใส่กล่องอุปกรณ์การตัดเย็บ



4.3 เข็มหมุดการใช้งาน

ใช้สำหรับกลัดผ้าเพื่อเตรียม การเนาและกลัดแบบตัด ควรเลือกเข็มหมุดที่มีปลายแหลมคม หัวเข็มหมุดด้วยพลาสติกใส หรือหัวเข็มแบบ หัวมุก ใช้ติดกับงานวางแบบตัดเย็บสามารถใช้แทนการเนาได้

การเก็บดูแลรักษา ควรเก็บใส่กล่องเข็มหมุดหรือปักไว้บนหมอนเข็ม



4.5. ที่สนเข็ม

การใช้งาน ใช้สำหรับสนเข็ม

ลักษณะเป็นโลหะแผ่นบางๆ มีก้านลวดเส้นเล็กๆ งอเป็นวงรี ไม้สนเข็มเกาะเกี่ยวเส้นด้าย

การเก็บดูแลรักษา เมื่อใช้เสร็จแล้วจึงควรเก็บใส่กล่องเครื่องมือ หรือตู้อุปกรณ์ให้เรียบร้อย



4.6 ด้ายเนา

การใช้งาน ใช้สำหรับเนาเพื่อการลองตัวด้ายเนาจะมีความเปื่อยซึ่งง่ายต่อการแกะออกเมื่อเย็บตะเข็บ

การเก็บดูแลรักษา ก่อนการเก็บหลอดด้ายควรนำปลายด้ายสอดไว้ในรอยบากหรือที่เก็บด้าย ถ้าหลอดด้ายแบบไม่มีรอยบาก ใช้เทปใสปิดปลายด้ายให้ติดกับหลอดด้าย ควรเก็บด้ายในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บหรือในลิ้นชักจักร



4.7 ด้ายเย็บ

การใช้งาน ใช้เย็บผ้า เย็บประกอบชิ้นส่วนของเสื้อผ้าให้ติดกัน ควรเลือกสีด้ายให้เหมาะกับผ้า ด้ายใช้เย็บผ้าทุกๆ ไป คือ เบอร์ 60

การเก็บดูแลรักษา ก่อนการเก็บหลอดด้ายควรนำปลายด้ายสอดไว้ในรอยบากหรือที่เก็บด้ายถ้าหลอดด้ายแบบไม่มีรอยบากใช้เทปใสปิดปลายด้ายให้ติดกับหลอดด้าย ควรเก็บด้ายในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บหรือในลิ้นชักจักร

5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการรีด

เตารีดมี 2 ชนิด คือ เตารีดธรรมดาและเตารีดไอน้ำใช้รีดผ้าหลังจากเย็บตะเข็บเพื่อให้ตะเข็บเรียบทำให้ งานตัดเย็บดูสวยงามประณีตมากขึ้นเพื่อให้ได้เสื้อผ้าที่มีตะเข็บเรียบ ไม้ย่น เตารีดควรมีน้ำหนักเบาสะดวกที่จะยก ด้วยมือตั้งความร้อนให้ สูง-ต่ำ ตามต้องการ



5.1 เตารีดธรรมดา

การใช้งาน ใช้รีดผ้าให้เรียบก่อนเย็บ ในขณะที่เย็บ เพื่อให้ตะเข็บสวยงามไม้ย่นรั้ง ทำให้งานดูสวยงาม ประณีต ก่อนรีดให้ปรับปุ่มที่หน้าปัดเลือกอุณหภูมิให้เหมาะกับผ้า แต่ละชนิด

การเก็บดูแลรักษา หลังการใช้ควรงานเลื่อนปุ่มมาที่อุณหภูมิต่ำสุดดึงปลั๊ก

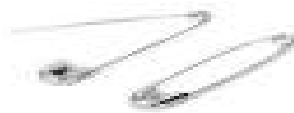


5.2 เตารีดไอน้ำ

การใช้งาน ใช้รีดผ้าให้เรียบ มีไอน้ำในตัวเตารีด วิธีการใช้ก่อนรีดให้ปรับปุ่มที่หน้าปัดเลือกอุณหภูมิให้ เหมาะกับผ้าแต่ละชนิด เตารีดไอน้ำควรทำตามคำแนะนำที่บอกไว้อายุการใช้งานของเตารีดไอน้ำจะทนถ้าใช้น้ำ สะอาดหลังการใช้งานควรเทน้ำในเตารีดออกให้หมด

การเก็บดูแลรักษา หลังการใช้ควรงานเลื่อนปุ่มมาที่อุณหภูมิต่ำสุดดึงปลั๊กออกเทน้ำในเตารีดออกให้หมด

การเก็บดูแลรักษา ควรสวมฝารองรีดกันเปื้อนซึ่งสามารถเปลี่ยนได้ง่าย ไม่ควรวางเตารีดบนที่รองรีด โดยตรงหลังการใช้งานควรพับเก็บให้เรียบร้อย



เข็มกลัด (Safety Pin) ใช้สำหรับกลัดหรือยึดสิ่งของต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยลักษณะตรงปลายเป็นเข็ม หัวแหลมและส่วนหัวเข็มกลัดจะมีช่องไว้ซ่อนปลายเข็มเอาไว้ ผลิตมาจากวัสดุหลายชนิด เช่น เหล็ก พลาสติก ทองเหลือง สแตนเลส เป็นต้น มีให้เลือกใช้งานหลายสีหลายขนาด ใช้งานง่าย พกพาใช้งานได้สะดวก และเก็บรักษาได้ง่าย จึงนิยมนำมาใช้งานกันอย่างแพร่หลายในร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างตีไซเนอร์ กลัดเสื้อผ้า ผ้าอ้อมเด็ก ชุดไทย งานถัก Handmade นอกจากนี้ยังใช้เข็มกลัดเป็นเครื่องประดับกลัดเสื้อผ้า ผ้าพันคอ กระเป๋า ต่างหู สายรัดข้อมือ เป็นต้น



พวงกุญแจ

พวงกุญแจ คือ อุปกรณ์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยเก็บรวบรวมกุญแจดอกเล็ก ๆ ให้อยู่รวมกันในช่องเดียวเพื่อป้องกันการสูญหายจากการหลงลืมหรือหาไม่เจอ ที่มาของการทำ พวงกุญแจ นั้นเกิดจากนิสัยของมนุษย์ที่มักจะขี้หลงขี้ลืม ยิ่งกุญแจดอกเล็ก ๆ ยิ่งหายาก ถ้าทำหายแล้วก็มักจะสร้างปัญหาตามมาให้วุ่นวาย บางที่ต้องเสียเวลาตามหากันให้ทั่วบ้าน หากันเป็นวัน ๆ บางครั้งก็ยังไม่เจอ จึงต้องคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาในอดีตการทำ พวงกุญแจ เริ่มต้นแค่การใช้เชือกเหนียว ๆ มาร้อยกุญแจแต่ละดอกเข้าด้วยกันเท่านั้น ต่อมาจึงมีพัฒนาการมากขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็น พวงกุญแจ สวยสดงดงามหลากหลายที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน พวงกุญแจ ในยุคสมัยใหม่ ไม่เพียงถูกออกแบบให้มีความคงทนแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงความสวยงาม น่าดึงดูดใจให้หยิบใช้อีกด้วย การทำ พวงกุญแจ จากอดีตถึงปัจจุบัน มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปมาก ในยุคสมัยก่อนอาจมีไว้เพียงแค่แขวนรวบรวมกุญแจ แต่ในสมัยนี้ พวงกุญแจ เป็นมากกว่านั้น มาดูกันว่า พวงกุญแจ มีประโยชน์อะไรอีกบ้างที่เป็นมากกว่าแค่การแขวนกุญแจ



ผ้าไทย คือผ้าทอมือที่มีการผลิตในประเทศไทย โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น ประวัติผ้าไทยไม่ปรากฏในหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากนัก เนื่องจากมีการให้ความสำคัญในด้านอื่น ๆ มากกว่า แต่เราพอจะสืบหาประวัติของผ้าไทยในสมัยก่อนได้บ้างจากวรรณคดี จิตรกรรมฝาผนัง และมรดกศิลปะที่คงเหลืออยู่ในบางท้องถิ่น

ลูกปัด



ลูกปัดสามารถทำจากวัสดุต่างๆได้ ไม่ว่าจะเป็นลูกปัดแก้ว ลูกปัดหิน ลูกปัดไม้ และ ลูกปัดทองคำ เป็นต้น ลูกปัดมีลักษณะ และ รูปร่างที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทรงกลม ทรงกระบอก และ ทรงหยดน้ำ เป็นต้น ด้วยรูปทรงที่หลากหลายนี้ ทำให้สร้างชิ้นงานที่สวยงามได้หลากหลายรูปแบบ

แบบผลิตภัณฑ์ของชำร่วย



ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำของชำร่วย

ความรู้พื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการทำของชำร่วย งานศิลปประดิษฐ์ เป็นงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยที่มีมาช้านานและผลิตกันทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เมื่อนำมาผลิตเป็นเครื่องมือใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสนองความต้องการประโยชน์ใช้สอยพื้นฐานเป็นสำคัญ ศิลปะประดิษฐ์การทำของชำร่วย จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญอย่างใกล้ชิดกับวิถีของคนไทยจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีการสร้างสรรค์และสืบทอดต่อเนื่องกันมาแต่อดีต นับตั้งแต่การออกแบบลวดลาย รูปแบบ ตลอดจนการเลือกใช้วัสดุพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสมตามคตินิยมท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้ของชำร่วยจากผ้าไทย มีเอกลักษณ์ เฉพาะงานแตกต่างกันไป

จากสภาพแวดล้อมปัจจุบันมีความทันสมัย การทำของชำร่วย ได้เกิดจากแนวความคิดจากการนำของใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต โดยนำวัสดุจากผ้าไทย จนก่อให้เกิดงานอาชีพสืบทอดกันมาเป็นภูมิปัญญาสู่ลูกหลาน แต่วัสดุอุปกรณ์จากผ้าไทยมาทำเป็นของชำร่วย เป็นการเพิ่มมูลค่าและประโยชน์ในการใช้งานเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีลักษณะที่สวยงามและจำหน่ายได้นับเป็นช่องทางหนึ่งในการประกอบอาชีพ

หลักสูตรการทำของชำร่วย

1. ความเป็นมา

สภาพสังคมปัจจุบันมนุษย์เราได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ไปอย่างรวดเร็ว และไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทุกมุมโลก มนุษย์จึงประสบปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย โดยเฉพาะด้านการดำรงชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้น สิ่งที่ทุกคนควรตระหนัก คือ ทรัพยากรที่มีอยู่ และการใช้ทรัพยากรในชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์จะต้องลดการใช้ทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า

จากสภาพแวดล้อมปัจจุบันมีความทันสมัย การทำของชำร่วย ได้เกิดจากแนวความคิดจากการนำของใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต โดยนำวัสดุจากผ้าไทย จนก่อให้เกิดงานอาชีพสืบทอดกันมาเป็นภูมิปัญญาสู่ลูกหลาน แต่วัสดุอุปกรณ์จากผ้าไทยมาทำเป็นของชำร่วย เป็นการเพิ่มมูลค่าและประโยชน์ในการใช้งานเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีลักษณะที่สวยงามและจำหน่ายได้นับเป็นช่องทางหนึ่งในการประกอบอาชีพ

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง รูปแบบกลุ่มสนใจ โดยเน้นการรวมกลุ่มฝึกอาชีพ การทำของชำร่วยจากผ้าไทย โดยเป็นการสร้างอาชีพให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถสร้างรายได้เสริมเป็นการลดรายจ่ายในครอบครัวได้เป็นอย่างดี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1. อธิบายความสำคัญในการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
- 2.2. อธิบายวัสดุ อุปกรณ์และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 2.3. อธิบายขั้นตอนการทำของชำร่วยแบบต่างๆได้
- 2.4. ปฏิบัติการทำของชำร่วยแบบต่างๆได้
- 2.5. คิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายของชำร่วยได้
- 2.6. อธิบายช่องทางการจัดการการตลาดของของชำร่วยได้

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไป

4. ระยะเวลา

ภาคทฤษฎี	2	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	8	ชั่วโมง

5. เนื้อหาหลักสูตร

- 5.1 ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย
- 5.2 วัสดุอุปกรณ์การทำของชำร่วยและการเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม
- 5.3 ขั้นตอนการทำของชำร่วย
- 5.4 การปฏิบัติการทำของชำร่วย
- 5.5 การคิดต้นทุน กำไร
- 5.6 ช่องทางการจัดการการตลาดของของชำร่วย

6. การจัดการเรียนรู้

การบรรยายให้ความรู้ การสาธิต การลงมือปฏิบัติ การอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ใบความรู้ แผ่นพับ
- 7.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์
- 7.3 สื่อบุคคล เช่น ผู้รู้ ภูมิปัญญา
- 7.4 แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

8. การวัดและประเมินผล

ประเมินความรู้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติจากการสอบถาม แบบทดสอบ การสังเกต การมีส่วนร่วม และจากชิ้นงาน/ผลงาน

9. การจบหลักสูตร

- 9.1 มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 9.2 มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 9.3 มีชิ้นงาน/ผลงาน ผ่านหลักเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานและคุณภาพ

10. เอกสารหลักฐานการศึกษา

ใบสำคัญผู้ผ่านการฝึกอบรม แบบ กศน.11 ออกโดยสถานศึกษา

11. การเทียบโอนผลการเรียน

เทียบโอนเป็นรายวิชาเข้าสู่หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากจำนวนชั่วโมง และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเลือกสาระการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ลงชื่อ.....ผู้เขียนหลักสูตร
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้เห็นชอบหลักสูตร
(.....)
หัวหน้างานจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

ลงชื่อ..... อนุมัติหลักสูตร
(.....)

ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอ.....

แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้หลักสูตรการทำของชำร่วย

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. อธิบายความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. วิทยากรอธิบายความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย	1. ใบความรู้ เรื่อง ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย 2. สื่อออนไลน์	1. สังเกตความสนใจ 2. ซักถาม 3. การมีส่วนร่วม 4. ชิ้นงาน/ผลงาน 5. ประเมินผลงานผู้เรียน โดยใช้ใบงานที่กำหนด	10 นาที	
2. วัสดุอุปกรณ์และการเลือกใช้	2. อธิบายวัสดุ อุปกรณ์ และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม	2. วัสดุ อุปกรณ์ และ การเลือกใช้	1. วิทยากรอธิบายอุปกรณ์ในการทำของชำร่วย 2. ให้ผู้เรียนเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์	1. ตัวอย่างวัสดุ อุปกรณ์ 2. สื่อออนไลน์ 3. รูปภาพ		20 นาที	
3. ขั้นตอนการทำของชำร่วย	3. อธิบายขั้นตอนการทำของชำร่วยแบบต่างๆได้	3. ขั้นตอนการทำของชำร่วย	1. วิทยากรอธิบายขั้นตอนการทำของชำร่วยแบบต่างๆ 2. ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขั้นตอนการทำของชำร่วย	1. ใบความรู้ เรื่องการทำของชำร่วย 2. สื่อออนไลน์ 3. วัสดุ อุปกรณ์ของจริง		30 นาที	1 ชั่วโมง

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	วัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
4. การปฏิบัติการทำของชำร่วย	4. สามารถปฏิบัติการทำของชำร่วยแบบต่างๆได้	4. การปฏิบัติการทำของชำร่วยแบบต่างๆ	1. วิทยากรบรรยาย/สาธิตวิธีการทำของชำร่วย และผู้เรียนลงมือปฏิบัติ 2. วิทยากรและผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้การฝึกปฏิบัติ	1. ใบงาน การทำของชำร่วย 2.ผลิตภัณฑ์ของชำร่วย 3.รูปภาพ		20 นาที	7 ชั่วโมง
5. การคิดต้นทุนกำไร	5. คิดต้นทุน กำไรจากการจำหน่ายของชำร่วยได้	5. การคำนวณต้นทุนกำไร	1. วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการคิดต้นทุน กำไร 2. ให้ผู้เรียนฝึกการคิดต้นทุน กำไร	1. ใบความรู้ เรื่องการคำนวณต้นทุนกำไร 2. ใบงาน		20 นาที	
6. ช่องทางการจัดการการตลาดของของชำร่วย	6. อธิบายช่องทางการจัดการการตลาดของของชำร่วยได้	6. ช่องทางการตลาดของของชำร่วย	1. วิทยากรแจกใบความรู้ให้ผู้เรียนศึกษา 2. วิทยากรและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับช่องทางการจัดการการตลาด 3. วิทยากรให้ความรู้ช่องทางการขายสินค้าออนไลน์	1. ใบความรู้ เรื่องช่องทางการตลาด 2. สื่อออนไลน์		20 นาที	

ใบความรู้

เรื่อง ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

อาชีพ คือการทำมาหากินของมนุษย์ เป็นการแบ่งหน้าที่การทำงานของคนในสังคม และทำให้ดำรงอาชีพในสังคมได้ บุคคลที่ประกอบอาชีพจะได้ค่าตอบแทน หรือรายได้ที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำรงชีวิต และสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ความจำเป็นของการประกอบอาชีพมีดังนี้

1. เพื่อตนเอง การประกอบอาชีพทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายใช้สอยในชีวิต
2. เพื่อครอบครัว ทำให้สมาชิกของครอบครัวได้รับการเลี้ยงดูทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. เพื่อชุมชน ถ้าสมาชิกในชุมชนมีอาชีพและมีรายได้ดีจะส่งผลให้สมาชิกมีความเป็นอยู่ดีขึ้น อยู่ดีกินดี ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็งและพัฒนาตนเองได้
4. เพื่อประเทศชาติ เพื่อประชากรของประเทศมีการประกอบอาชีพที่ดี มีรายได้ดี ทำให้มีรายได้ที่เสียภาษีให้กับรัฐบาลมีรายได้ไปใช้บริหารประเทศต่อไป

มนุษย์ไม่สามารถผลิตสิ่งต่าง ๆ มาสนองความต้องการของตนเองได้ทุกอย่างจำต้องมีการแบ่งกันทำและเกิดความชำนาญ จึงทำให้เกิดการแบ่งงานและแบ่งอาชีพต่างๆขึ้น สาเหตุที่ต้องมีการแบ่งอาชีพมีดังนี้

1. ความรู้ความสามารถของแต่ละคนแตกต่างกัน
2. ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศที่แตกต่างกัน
3. ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน

การแบ่งงานและอาชีพให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. สามารถตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกันได้
2. ได้ทำงานที่ตนเองถนัด
3. ทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจในด้านต่างๆ

ใบความรู้ เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และการเลือกใช้

วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำของชำร่วย

ผู้เรียนควรมีความรู้ เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการทำของชำร่วย เช่น สายวัด กรรไกร ดินสอ เข็ม เข็มหมุด ที่สนเข็ม ด้าย เตารีด เข็มกลัด พวงกุญแจ ผ้าไทย ลูกบิด ดังนี้

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัด



1.1 สายวัดตัว

การใช้งาน ใช้ในการวัดสัดส่วนขนาดรูปร่าง เพื่อใช้ในการสร้างแบบตัด

ลักษณะ สายวัดตัวโดยมาตรฐาน มีขนาดความยาว 150 ซม. หรือ 60 นิ้ว เป็นเส้นแบนๆ ทำด้วยไฟเบอร์กลาสเทป และทำด้วยผ้าเทป บนสายวัดตัวจะมี 2 ด้าน ด้านหนึ่งมีหน่วยเป็นหลักนิ้ว อีกด้านหนึ่งเป็นหลักเซนติเมตร หรือบางครั้งอาจจะมีทั้งหลักนิ้วและหลักเซนติเมตรอยู่ด้านเดียวกันแต่อยู่คนละข้าง ด้านปลายของสายวัดตัวจะห่อหุ้มด้วยโลหะทั้ง 2 ด้านจะมีรูตาไก่กลมๆ เจาะไว้ใช้สำหรับแขวน

การเก็บดูแลรักษา ไม่ใช้สายวัดแทนสายคาดเอว เพราะจะทำให้สายวัดบิดเบี้ยวเสียรูปและควรเก็บรักษาโดยวิธีการแขวน เพราะจะทำให้สายวัดอยู่สภาพเดิมไม่เสียรูป สะดวกต่อการใช้งาน

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัด



2.1 กรรไกรตัดผ้า

การใช้งาน ใช้สำหรับตัดผ้า ไม่ตัดวัสดุอย่างอื่นที่ไม่ใช่ผ้าและไม่ควรตัดผ้าซ้อนกันหลายชั้น ขณะใช้งานควรวางเบาๆ ระวัง ไม่ให้ตกจะทำให้ไม่คม

คุณภาพของกรรไกรทำด้วยเหล็กกล้า มีความคมของกรรไกรจากโคนกรรไกรถึงปลายกรรไกร โดยทดลองตัดผ้าแล้วผ้าจะขาดตลอด ไม่มีเศษด้ายติดที่กรรไกรแสดงว่ากรรไกรนั้นคมจริง ขนาดของกรรไกรวัดความยาวเป็นนิ้วมีขนาดความยาว 8 นิ้ว ถึง 9 นิ้ว ด้ามโค้งตัดได้เที่ยงกว่า

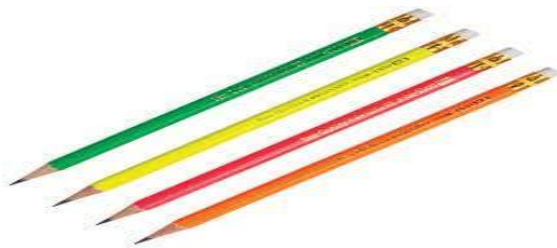
การเก็บดูแลรักษา หลังจากใช้งานควรบดฝุ่น ใช้ผ้าชุบน้ำมันเช็ดทำความสะอาดป้องกันสนิม เก็บในกล่องอุปกรณ์ตัดเย็บ



2.2 กรรไกรตัดกระดาษ

การใช้งาน ใช้สำหรับตัดกระดาษ สร้างแบบ ราคาไม่แพงทำด้วยเหล็กหรืออะลูมิเนียม มีด้ามเป็นพลาสติกสีต่าง ๆ เช่น สีส้ม สีแดง สีเขียว เป็นต้น ขนาดที่เหมาะสมแก่การใช้งาน คือ ขนาดยาว 7-8 นิ้ว เมื่อใช้แยกเฉพาะงานออกไป ไม่ควรใช้ปนกันจะทำให้ความคมหมดไป ขณะใช้งานควรระมัดระวังไม่ให้กรรไกรตกเพราะจะทำให้ด้ามพลาสติกแตกหักได้ ไม่ควรนำกรรไกรไปตัดลวดเพราะทำให้คมกรรไกรเสีย เนื่องจากกรรไกรตัดกระดาษทำด้วยเหล็กเนื้ออ่อนหรืออะลูมิเนียม

การเก็บดูแลรักษา ไม่ควรตัดวัสดุ อย่างอื่น และไม่ให้เกิดฝุ่น ควรใช้ผ้าชุบน้ำมันเช็ดทำความสะอาด หลังจากใช้งานเก็บในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บ



3.2 ดินสอ

การใช้งาน ใช้สำหรับขีดเส้นหรือทำเครื่องหมายบนแบบตัด ควรเหลาดินสอให้แหลมเพื่อความคมชัดของเส้น ไม่ควรใช้ดินสอที่ไสอ่อนจนเกินไป จะทำให้ทุ้เร็ว ดินสอที่ไสแข็งเกินไปทำให้กระดาษสร้างแบบขาดได้ง่ายและมองไม่ชัดเจน

ลักษณะ ดินสอที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็นดินสอดำ HB สำหรับงานการร่างแบบตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และทำเครื่องหมายของตำแหน่งในการวางแบบ

การเก็บดูแลรักษา ควรจัดเก็บใส่กล่องอุปกรณ์ให้สะดวกต่อการใช้งาน

4. อุปกรณ์ในการเย็บ



4.1 เข็มมือ

การใช้งาน ใช้สำหรับ เนา สอย เย็บติดเครื่องเกาะเกี่ยว ถักรังดุม มีขนาดที่แตกต่างกันตามลักษณะ ของงาน ที่นำมาใช้ตามเบอร์ดังนี้ คือ

- 1) ใช้สำหรับงานสอย และเนาเสื้อผ้า ใช้เข็มมือขนาดเบอร์ 7 ถึง 9
- 2) ใช้สำหรับงานถักรังกระดุม ติดเม็ดกระดุม ใช้เข็มมือขนาดเบอร์ 5 ถึง 6

การเก็บดูแลรักษา หลังจากการใช้งานควรเช็ดด้วยน้ำมัน อย่าให้เปื้อนเหงื่อ ห่อกระดาษใส่กล่องอุปกรณ์การตัดเย็บ



4.3 เข็มหมุดการใช้งาน

ใช้สำหรับกลัดผ้าเพื่อเตรียม การเนาและกลัดแบบตัด ควรเลือกเข็มหมุดที่มีปลายแหลมคม หัวเข็มหุ้มด้วยพลาสติกใสหรือหัวเข็มแบบ หัวมุก ใช้ติดกับงานวางแบบตัดเย็บสามารถใช้แทนการเนาได้

การเก็บดูแลรักษา ควรเก็บใส่กล่องเข็มหมุดหรือปักไว้บนหมอนเข็ม



4.5. ที่สนเข็ม

การใช้งาน ใช้สำหรับสนเข็ม

ลักษณะเป็นโลหะแผ่นบางๆ มีก้านลวดเส้นเล็กๆ งอเป็นวงรี ไว้สนเข็มเกาะเกี่ยวเส้นด้าย

การเก็บดูแลรักษา เมื่อใช้เสร็จแล้วจึงควรเก็บใส่กล่องเครื่องมือ หรือตู้อุปกรณ์ให้เรียบร้อย



4.6 ด้ายเนา

การใช้งาน ใช้สำหรับเนาเพื่อการลองตัวด้ายเนาจะมีความเปื่อยซึ่งง่ายต่อการเลาะออกเมื่อเย็บตะเข็บ

การเก็บดูแลรักษา ก่อนการเก็บหลอดด้ายควรนำปลายด้ายสอดไว้ในรอยบากหรือที่เก็บด้าย ถ้าหลอดด้ายแบบไม่มีรอยบาก ใช้เทปใสปิดปลายด้ายให้ติดกับหลอดด้าย ควรเก็บด้ายในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บหรือในลิ้นชักจักร



4.7 ด้ายเย็บ

การใช้งาน ใช้เย็บผ้า เย็บประกอบชิ้นส่วนของเสื้อผ้าให้ติดกัน ควรเลือกสีด้ายให้เหมาะกับผ้า ด้ายใช้เย็บผ้าทั่วไป คือ เบอร์ 60

การเก็บดูแลรักษา ก่อนการเก็บหลอดด้ายควรนำปลายด้ายสอดไว้ในรอยบากหรือที่เก็บด้ายถ้าหลอดด้ายแบบไม่มีรอยบากใช้เทปใสปิดปลายด้ายให้ติดกับหลอดด้าย ควรเก็บด้ายในกล่องอุปกรณ์การตัดเย็บหรือในลิ้นชักจักร

5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการรีด

เตารีดมี 2 ชนิด คือ เตารีดธรรมดาและเตารีดไอน้ำใช้รีดผ้าหลังจากเย็บตะเข็บเพื่อให้ตะเข็บเรียบทำให้งานตัดเย็บดูสวยงามประณีตมากขึ้นเพื่อให้ได้เสื้อผ้าที่มีตะเข็บเรียบ ไม้ย่น เตารีดควรมีน้ำหนักเบาสะดวกที่จะยกด้วยมือตั้งความร้อนให้ สูง-ต่ำ ตามต้องการ



5.1 เตารีดธรรมดา

การใช้งาน ใช้รีดผ้าให้เรียบก่อนเย็บ ในขณะที่เย็บ เพื่อให้ตะเข็บสวยงามไม้ย่นรั้ง ทำให้งานดูสวยงาม ประณีต ก่อนรีดให้ปรับปุ่มที่หน้าปัดเลือกอุณหภูมิให้เหมาะกับผ้า แต่ละชนิด

การเก็บดูแลรักษา หลังการใช้ควรงานเลื่อนปุ่มมาที่อุณหภูมิต่ำสุดดึงปลั๊ก



5.2 เตารีดไอน้ำ

การใช้งาน ใช้รีดผ้าให้เรียบ มีไอน้ำในตัวเตารีด วิธีการใช้ก่อนรีดให้ปรับปุ่มที่หน้าปัดเลือกอุณหภูมิให้เหมาะกับผ้าแต่ละชนิด เตารีดไอน้ำควรทำตามคำแนะนำที่บอกไว้อายุการใช้งานของเตารีดไอน้ำจะทนถ้าใช้น้ำสะอาดหลังการใช้งานควรเทน้ำในเตารีดออกให้หมด

การเก็บดูแลรักษา หลังการใช้ควรงานเลื่อนปุ่มมาที่อุณหภูมิต่ำสุดดึงปลั๊กออกเทน้ำในเตารีดออกให้หมด

การเก็บดูแลรักษา ควรสวมผ้ารองรีดกันเปื้อนซึ่งสามารถเปลี่ยนได้ง่าย ไม่ควรวางเตารีดบนที่รองรีดโดยตรง หลังการใช้งานควรพับเก็บให้เรียบร้อย



เข็มกลัด (Safety Pin) ใช้สำหรับกลัดหรือยึดสิ่งของต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยลักษณะตรงปลายเป็นเข็มหัวแหลม และส่วนหัวเข็มกลัดจะมีช่องไว้ซ่อนปลายเข็มเอาไว้ ผลิตมาจากวัสดุหลายชนิด เช่น เหล็ก พลาสติก ทองเหลือง สแตนเลส เป็นต้น มีให้เลือกใช้งานหลายสีหลายขนาด ใช้งานง่าย พกพาใช้งานได้สะดวก และเก็บรักษาได้ง่าย จึงนิยมนำมาใช้งานกันอย่างแพร่หลายในร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างตีไซเนอร์ กลัดเสื้อผ้า ผ้าอ้อมเด็ก ชุดไทย งานจัก Handmade นอกจากนี้ยังใช้เข็มกลัดเป็นเครื่องประดับกลัดเสื้อผ้า ผ้าพันคอ กระเป๋า ต่างหู สายรัดข้อมือ เป็นต้น



พวงกุญแจ

พวงกุญแจ คือ อุปกรณ์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยเก็บรวบรวมกุญแจดอกเล็ก ๆ ให้อยู่รวมกันในช่องเดียวเพื่อป้องกันการสูญหายจากการหลงลืมหรือหาไม่เจอ ที่มาของการทำ พวงกุญแจ นั้นเกิดจากนิสัยของมนุษย์ที่มักจะขี้หลงขี้ลืม ยิ่งกุญแจดอกเล็ก ๆ ยิ่งหายาก ถ้าทำหายแล้วก็มักจะสร้างปัญหาตามมาให้วุ่นวาย บางที่ต้องเสียเวลาตามหากันให้ทั่วบ้าน หากันเป็นวัน ๆ บางครั้งก็ยังไม่เจอ จึงต้องคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาในอดีตการทำ พวงกุญแจ เริ่มต้นแค่การใช้เชือกเหนียว ๆ มาร้อยกุญแจแต่ละดอกเข้าด้วยกันเท่านั้น ต่อมาจึงมีพัฒนาการมากขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็น พวงกุญแจ สวยสดงดงามหลากหลายที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน พวงกุญแจ ในยุคสมัยใหม่ ไม่เพียงถูกออกแบบให้มีความคงทนแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงความสวยงาม น่าดึงดูดใจให้หยิบใช้อีกด้วย การทำ พวงกุญแจ จากอดีตถึงปัจจุบัน มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปมาก ในยุคสมัยก่อนอาจมีไว้เพียงแค่แขวนรวบรวมกุญแจ แต่ในสมัยนี้ พวงกุญแจ เป็นมากกว่านั้น มาดูกันว่า พวงกุญแจ มีประโยชน์อะไรอีกบ้างที่เป็นมากกว่าแค่การแขวนกุญแจ



ผ้าไทย คือผ้าทอมือที่มีการผลิตในประเทศไทย โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น ประวัติผ้าไทยไม่ปรากฏในหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากนัก เนื่องจากมีการให้ความสำคัญในด้านอื่น ๆ มากกว่า แต่เราพอจะสืบหาประวัติของผ้าไทยในสมัยก่อนได้บ้างจากรวมคคี จิตรกรรมฝาผนัง และมรดกศิลปะที่คงเหลืออยู่ในบางท้องถิ่น

ลูกปัด



ลูกปัดสามารถทำจากวัสดุต่างๆได้ ไม่ว่าจะเป็นลูกปัดแก้ว ลูกปัดหิน ลูกปัดไม้ และ ลูกปัดทองคำ เป็นต้น ลูกปัดมีลักษณะ และ รูปร่างที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทรงกลม ทรงกระบอก และ ทรงหยดน้ำ เป็นต้น ด้วยรูปทรงที่หลากหลายนี้ ทำให้สร้างชิ้นงานที่สวยงามได้หลากหลายรูปแบบ

แบบผลิตภัณฑ์ของชำร่วย



ใบงาน

เรื่อง ความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

1. ให้ผู้เรียนบอกความสำคัญของการประกอบอาชีพการทำของชำร่วย

.....
.....
.....

2. ให้ผู้เรียนบอกวิธีการเลือกใช้ วัสดุ อุปกรณ์ การทำของชำร่วย

.....
.....

ใบความรู้

เรื่อง ขั้นตอนและการปฏิบัติการทำของชำร่วย

ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

สายวัด กรรไกร ดินสอ เข็ม เข็มหมุด ที่สนเข็ม ด้าย เตารีด เข็มกลัด พวงกุญแจ ผ้าไทย ลูกบิด

ขั้นเตรียมการ

เตรียมอุปกรณ์เครื่องใช้ ได้แก่ เช่น สายวัด กรรไกร ดินสอ เข็ม เข็มหมุด ที่สนเข็ม ด้าย เตารีด เข็มกลัด พวงกุญแจ ผ้าไทย ลูกบิด

อุปกรณ์ตัดเย็บเสื้อผ้า

1. **สายวัด** สายวัดที่ดีควรทำด้วยผ้าอาน้ำยาเคมี เพื่อป้องกันการหดหรือยืด มีโลหะหุ้มที่ปลายทั้ง 2 ข้าง มีตัวเลขบอกความยาวเป็นเซนติเมตรและนิ้ว
2. **กระดาษสร้างแบบ** ใช้สร้างแบบก่อนตัดผ้า มีทั้งสีขาวและสีน้ำตาล
3. **กรรไกรตัดผ้า** มี 2 ชนิด คือ ชนิดด้ามโค้งและด้ามตรง ซึ่งกรรไกรด้ามโค้งจะตัดได้เที่ยงตรงกว่า เพราะใบกรรไกรอยู่ขนานกับผ้าขณะตัด ไม่ควรทำกรรไกรตกขณะใช้เพราะทำให้เสียคม หมั่นลับกรรไกรให้คมเสมอ และหยอดน้ำมันจักรเป็นครั้งคราวเพื่อป้องกันไม่ให้กรรไกรฝืด
4. **ขอลูกเขียนผ้า** ใช้ทำเครื่องหมายบนผ้ามีทั้งแบบแท่งเหมือนดินสอและแบบแผ่นรูสามเหลี่ยม
5. **กระดาษครอয়** เป็นกระดาษสีมีหลายสี อาบด้วยเทียนไข ใช้กับลูกกลิ้งเพื่อครอয় เมื่อเย็บเกล็ดหรือตะเข็บลงบนผ้า ควรเลือกให้เหมาะกับสีของผ้า
6. **ลูกกลิ้ง** ใช้คู่กับกระดาษครอয় มี 2 ชนิด คือ ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อย และชนิดปลายแหลมเหมือนเข็ม โดยทั่วไปนิยมใช้ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อยมากกว่า เพราะลูกกลิ้งดีดีและรอยมีความถี่มากกว่า
7. **เข็มเย็บผ้า** ควรเลือกให้เหมาะสมกับผ้า เช่น เข็มเบอร์ 10-11 มีขนาดเล็กใช้กับผ้าเนื้อบางเบา เข็มเบอร์ 9 มีขนาดกลางใช้กับผ้าเนื้อหนานปานกลาง และเข็มเบอร์ 8 มีขนาดใหญ่ใช้กับผ้าเนื้อหนา
8. **เข็มจักร** ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของด้ายและความหนาของเนื้อผ้า เช่น เข็มจักรเบอร์ 9 ใช้กับผ้าแพร ผ้าชีฟอง ผ้าไหม และผ้าปาน เข็มจักรเบอร์ 11 ใช้กับผ้าสักหลาดและผ้าฝ้ายผสมไนลอน เข็มจักรเบอร์ 13 ใช้กับผ้าลินิน ผ้าเสิร์จ และผ้าฝ้าย เข็มจักรเบอร์ 14 ใช้กับผ้าขนสัตว์ ผ้าใยสังเคราะห์ และผ้าขนสัตว์ผสมสำลี เข็มจักรเบอร์ 16 ใช้กับผ้าใบ ผ้ายีน และหนัง
9. **เข็มหมุด** ใช้กลัดเพื่อป้องกันการเคลื่อนเวลากครอয়เมื่อเย็บ ใช้ทำเครื่องหมายลงบนผ้า หรือเนาผ้าให้ติดกัน เมื่อจะตัดผ้าตามแบบ
10. **ด้าย** ใช้เย็บเพื่อประกอบชิ้นส่วนของผ้าให้ติดกัน ควรเลือกให้เหมาะสมกับสีผ้า ความหนาของผ้า และขนาดของเข็ม ด้ายที่นิยมใช้กับผ้าทุกชนิด คือ เบอร์ 60

11. **ที่เลาะด้าย** ใช้เลาะด้ายส่วนที่ไม่ต้องการทิ้ง ส่วนปลายมีลักษณะแหลมคมและมึนงาม มีปลอกสวมเพื่อความปลอดภัย

12. **หมอนเข็ม** เป็นอุปกรณ์ปักเข็มชนิดต่าง ๆ หลังใช้งานหรือรอการใช้งาน หมอนเข็มที่ดีควรทำจากผ้ากำมะหยี่หรือผ้าขนสัตว์ ใส่ในครอบบรรจุด้วยเส้นผม ขนสัตว์ หรือซีลี้อย เพื่อป้องกันสนิม

ขั้นตอนการทำของชำร่วย

การปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน

1. การเตรียมแบบ คือการตัดแบบจากกระดาษเพื่อวางบนผ้า
2. วางแบบตัดและทำรอยเผื่อเย็บ
3. ตัดผ้าและทำเครื่องหมายบนผ้า
4. เย็บกันลุ่ยริมผ้า
5. ตรวจสอบความเรียบร้อย

Ling วิธีการทำของชำร่วย

1.วิธีทำเข็มกลัดผีเสื้อ

<https://www.youtube.com/watch?v=DddBJHsDWxU> <https://www.youtube.com/watch?v=rz7VkpS-g4>

<https://www.youtube.com/watch?v=okkcgV4vpvY>

2.วิธีทำพวงกุญแจ

<https://www.youtube.com/watch?v=olkaaxJc2dk>

ใบงาน

เรื่อง ขั้นตอนการทำของชำร่วยและการปฏิบัติการการทำของชำร่วย

ให้ผู้เรียนบอกขั้นตอนการทำของชำร่วย (พอสั่งเขป)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ให้ผู้เรียนบอกขั้นตอนการทำเข็มกลัดผีเสื้อ



.....

.....

.....

ใบความรู้

เรื่อง การคำนวณต้นทุน กำไร

การคำนวณต้นทุนเป็นส่วนหนึ่งของระบบบัญชีและการเงินของกิจการ เป็นการบันทึกการวัดผลและรายงานข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของสินค้าของกิจการโดยทั่วไป การคำนวณต้นทุนจะใช้เวลา และลงรายละเอียดมากในกิจการที่ผลิตสินค้า แต่ไม่ได้หมายความว่ากิจการประเภทอื่น เช่น กิจการขายส่ง ขายปลีกร้านอาหาร หรือบริการต่าง ๆ ไม่มีความสำคัญในการที่ต้องคำนวณต้นทุน การคำนวณต้นทุนสามารถนำไปใช้ได้ในทุกกิจการเพราะมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการธุรกิจ ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนการผลิตและต้นทุนขายของธุรกิจ
2. เพื่อสามารถนำต้นทุนทั้งหมดของกิจการมาเปรียบเทียบกับรายได้จากการขาย เพื่อจะได้ทราบว่ากำไรหรือขาดทุนในการขายสินค้า
3. เพื่อคำนวณหรือตีราคาสินค้าคงเหลือที่ขายได้ไม่หมดว่ามีมูลค่าเท่าไร
4. เพื่อใช้ในการวางแผนและควบคุมการซื้อสินค้า และจัดทำงบประมาณในการซื้อสินค้า รวมทั้ง ตีอรรถราคากับผู้ขายวัตถุดิบ
5. เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าสินค้าใดควรขายต่อไปและสินค้าใดควรเลิกขาย (ในกรณีที่ผู้ผลิตมีสินค้าหลายชนิด)

ต้นทุนแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

1. ต้นทุนผันแปร คือต้นทุนที่ผันแปรตามจำนวนหน่วยที่ผลิตหรือขาย เช่น วัตถุดิบ ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิตทางตรง เป็นต้น
2. ต้นทุนคงที่ คือต้นทุนที่เกิดขึ้นไม่ว่ากิจการจะได้ขายสินค้าหรือไม่ ต้นทุนนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงตามจำนวนหน่วยที่ผลิตหรือขาย เช่น เงินเดือนพนักงานหน้าร้าน ค่าเช่าร้าน ค่าเสื่อมราคา ค่าประกันภัย เป็นต้น

ดังนั้น ต้นทุนการผลิตจะประกอบไปด้วยวัตถุดิบ + ค่าแรงงาน + ค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งทั้งสามรายการนี้เป็นเพียงส่วนของการผลิตเท่านั้น หากจะคิดต้นทุนรวมของสินค้าแล้วจำเป็นต้องนำค่าใช้จ่าย ในการขาย และดำเนินการมารวมด้วย เช่น เงินเดือน ค่าคอมมิชชั่นพนักงานขาย ค่าแรงพนักงานขายหน้าร้าน ค่าการตลาด (โฆษณา แผ่นพับ) ค่าเช่าสำนักงานและร้าน ค่าไฟฟ้าและน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำมันรถ ดอกเบี้ย ค่าเช่ารถ ค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด ฯลฯ เพื่อการคำนวณต้นทุนให้ใกล้เคียงความจริง หากคำนวณแค่วัตถุดิบค่า แรงงาน และค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ก็อาจทำให้ได้ต้นทุนสินค้าที่น้อยกว่าความเป็นจริงและมีผลทำให้ ตีราคาขายที่ต่ำไป อาจทำให้ขาดทุนได้

การคำนวณแบบง่ายเหมาะสำหรับผู้ประกอบการรายเล็กที่มีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์น้อยชนิด อาจขายเพียงน้ำพริก หรือแฮมพุทก็ได้ ซึ่งเหมาะกับการคำนวณสินค้าประเภท OTOP ที่มีความชัดเจนในเรื่องการใช้วัตถุดิบ ค่าแรงงานต่อรอบ การผลิตและไม่มีการเก็บสต็อกวัตถุดิบไว้ การคำนวณจำเป็นต้องคิดเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนผลิตต่อหน่วย และนำต้นทุนผลิตไปรวมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนรวมของสินค้าอีกครั้งหนึ่ง

ความหมายการลงทุน คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตร รัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะมี ความเสี่ยง ที่สูงขึ้น

การลงทุนส่วนบุคคล

ทำไมบุคคลจึงต้องลงทุน (Why Invest) โดยปกติรายได้ที่บุคคลได้รับจะถูกจัดสรรออกไปเป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ ส่วนหนึ่งเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และอีกส่วนหนึ่งเก็บออมไว้สำหรับใช้จ่ายในวันข้างหน้า

การใช้จ่ายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของคุณเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าสามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมให้มีเงินเหลือใช้ ก็จะเป็นประโยชน์ที่จะมีเงินออมเก็บไว้สำหรับความจำเป็นในวันข้างหน้าได้มากขึ้น การที่คนเราเก็บออมก็เพราะได้เปรียบเทียบแล้วว่า เงินที่เก็บออมไว้เพื่อใช้จ่ายในวันข้างหน้าจะให้ประโยชน์คุณค่า หรือความพอใจสูงสุดแก่เขามากกว่าจะเอามาใช้เสียในวันนี้

ทำอย่างไรจึงจะให้เงินออมที่อุตสาหกรรมไว้เพิ่มพูนค่าและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เจ้าของสิ่งสำคัญก็คือ คนเราต้องรู้จัก "การลงทุน" (Investments) การลงทุนเป็นการนำเอาทรัพย์สินที่บุคคลมีอยู่ไปดำเนินการในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะให้ผลตอบแทนกลับคืนมาในช่วงเวลานั้น

การลงทุนทางการเงิน (Financial investments)

หมายถึง การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้กับผู้ลงทุนนั้น ซึ่งการลงทุนทางการเงินโดยทั่วไปมักจะผ่านกลไกของตลาดการเงิน

วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของดอกเบี้ย (Interest) เงินปันผล Dividend) กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital gain) และสิทธิพิเศษอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือมุ่งผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปแบบของผลตอบแทนทางการเงิน (Monetary return) นั่นเอง

เงินเพื่อการลงทุนได้มาจากไหน (Money For investing)

เงินสำหรับนำมาลงทุนได้มาจากแหล่งใด หรือมีทางที่จะได้มาอย่างไรถ้าบุคคลได้มีการวางแผนจัดการเรื่องการเงินของตนอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะมีทางให้ได้เงินก้อนหนึ่งเพื่อการลงทุนได้เสมอ บุคคลมีโอกาสดำเนินการได้จาก

1. การรู้จักทำงานประมาณ (Using budgets) เราสามารถควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในขอบเขตของเงินงบประมาณที่กำหนด ก็จะทำให้มีเงินออมเหลืออยู่จริงตามที่คาดคะเนไว้ ซึ่งเงินออมส่วนนี้สามารถนำไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้

2. การออมโดยวิธีบังคับ (Forced saving) ตามหลักของการจ่ายเงินเดือนซึ่งธุรกิจได้มีการหักเงินสะสม หรือเงินสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานไว้ เงินออมส่วนนี้เป็นของลูกจ้างพนักงาน แต่ยังคงไม่ได้จนกว่าจะทำตามเงื่อนไขที่กำหนด ธุรกิจจะนำเงินสดดังกล่าวไปให้สถาบันการเงินหรือบุคคลที่สามเป็นผู้ดูแลหาผลประโยชน์ให้ออกเงยตามที่กฎหมายกำหนด และจะจ่ายคืนแก่เจ้าของผู้มีสิทธิได้รับเมื่อถึงเวลา เงินออมโดยวิธีบังคับจึงเป็นเงินลงทุนทางหนึ่งของบุคคลเพียงแต่เขาไม่ได้เป็นผู้ลงทุนเอง โดยตรงแต่สถาบันนายจ้างเป็นผู้ลงทุนแทนให้

3. การยกเว้นรายจ่ายไม่จำเป็นเสียบ้าง (Skip an expenditure) เป็นธรรมชาติของบุคคลที่มีเงินแล้วจะใช้จ่าย

ไปตามวิสัยปกติที่เคยเป็นมา เช่นทุกวันอาทิตย์ต้องออกไปทานข้าวนอกบ้าน ดูภาพยนตร์ เล่นโบว์ลิ่ง เล่นกอล์ฟ หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ดังนั้นถ้าจะมีการยกเลิกบ้างก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จะมีเงินเหลือนำมาลงทุนได้

4.การประหยัดรายได้พิเศษ (Save the nonroutine incomes) บางครั้งคนเราก็มักจะได้รับรายพิเศษเข้ามาบ้าง เช่น การไปทำงานพิเศษมีรายได้หรือขายของเก่า ที่ไม่ใช่แล้ว หรือญาติผู้ใหญ่ได้ให้เงินเป็นของขวัญรางวัล ซึ่งเงินเหล่านี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรีบใช้จ่ายแต่ประการใด ดังนั้นถ้าสามารถเก็บออมไว้ก็จะนำไปหาผลประโยชน์ได้มาก

ผลตอบแทนจากการลงทุน (Return from investing)

การลงทุนมีความสัมพันธ์กับด้านผลตอบแทน (Returns) และความเสี่ยง (Risks) การที่คนเราลงทุนก็เพราะเราคาดหวังจะได้รับผลตอบแทนเท่านั้นเท่านั้น แต่บางครั้งไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย จึงต้องอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย ผลตอบแทนจากการลงทุน มีหลายรูปแบบได้แก่

ก. รายได้ตามปกติ (Current income) รายได้ตามปกติได้แก่ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลในกรณีที่บุคคลซื้อพันธบัตรหรือลงทุนในหุ้นต่าง ๆ ซึ่งกำหนดเวลาก็จะได้รับดอกเบี้ยหรือเงินปันผลตามที่บริษัทระบุไว้

ข. กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital gains) ในกรณีของหุ้นสามัญที่บุคคลลงทุนซื้อไว้มีราคาสูงขึ้น ซึ่งเมื่อขายออกไปแล้วจะได้กำไร

ค. ค่าเช่า (Rent) ในการลงทุนซื้อทรัพย์สินโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกอสังหาริมทรัพย์ เช่นที่ดิน บ้าน อพาร์ทเมนต์ ที่อยู่อาศัย เมื่อนำไปให้ผู้อื่นเช่าก็จะมีรายได้ ค่าเช่าเป็นรายได้ที่คืนมาสู่เจ้าของ

ง. ผลตอบแทนอื่น ๆ (Others) เช่นการซื้อหุ้นสามัญก็จะมีสิทธิในหารออกกเสียเลือกคณะกรรมการของบริษัท และถ้าถือหุ้นไว้มากก็จะมีโอกาสจะได้รับเลือกเป็นผู้บริหารซึ่งสามารถกำหนดนโยบายของบริษัทได้ หรือสิทธิในการซื้อขายหุ้นใหม่ได้ในราคาพิเศษ เป็นต้น

ใบความรู้

ให้ผู้เรียนคิดต้นทุน กำไร การผลิต และค่าใช้จ่ายในการสานตะกร้าหวายเทียม

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	1.ผ้าไทย	1 เมตร	200	1.วัสดุที่ซื้อ 1 ครั้ง ทำได้ 12 ชิ้น 2.เฉลี่ยต้นทุนต่อชิ้นคือ290/12ชิ้นมีค่าต่อชิ้น24บาท 3.กำไร 15 บาท
	2.เช้มกลัด	1 โหล	10	
	3.พวงกุญแจ	1 โหล	60	
	4.ดวย	1 หลอด	15	
	5.เช้ม	1 อัน	5	
	รายได้	ขายชิ้นละ 39 บาท	12*24 บาท	

การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ดังนี้

- กำหนดกำไรที่ต้องการได้จากต้นทุน X (กำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

ตัวอย่างเช่น

ขาย 39 จากต้นทุน 24 บาท ต้องการกำไรร้อยละ 65

ดังนั้น กำไรที่ต้องการ = $24 \times 65 \text{ หาร } 100 = 15.60$

- การกำหนดราคาขายต่อหน่วย ได้มาจากต้นทุน + กำไร หารด้วยจำนวนหน่วย

ตัวอย่าง

ทำของชำร่วย 1 ชิ้น จากต้นทุน 24 บาท และกำไรที่ต้องการ 15 บาท

ฉะนั้น ราคาขายต่อชิ้น = $24 \text{ บาท} + 15 \text{ บาท หารด้วย } \dots 1 \dots \text{ ชิ้น} = 39 \text{ บาท}$

หมายเหตุ

การกำหนดกำไรที่ต้องการขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น ราคาตลาด ลักษณะของสินค้าและบริการ เป็นสินค้าหายาก เป็นสินค้าเฉพาะกลุ่ม หรือมีฤดูกาลเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถที่จะกำหนดกำไรที่ต้องการสูงได้ การตั้งราคาให้สามารถแข่งขันได้นั้นต้องอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขายด้วย ถ้าสินค้าโดยทั่วไปมีขายกันแพร่หลาย มีคู่แข่งมากก็ต้องกำหนดกำไรน้อยลงไป

ใบงาน
การคิดต้นทุน กำไร

ผู้เรียน/กลุ่ม.....

เรื่อง.....

วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวนสิ่งของ	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)			1. ให้กำหนดกำไรที่ ต้องการเป็นร้อยละก่อน 2. แล้วคำนวณหาราคาต่อ หน่วยจึงจะทราบรายได้ 3. นำรายได้ที่ได้มาใส่ ตารางนี้
	รวมค่าใช้จ่าย			
	รายได้จากการขาย			
	รวมรายได้			

1. กำไรที่ต้องการ = ต้นทุน \times (ร้อยละของกำไรที่ต้องการหารด้วย 100)

2. กำหนดราคาขายต่อหน่วย = ต้นทุน + กำไร = _____ จำนวนหน่วย

ใบความรู้ เรื่อง ช่องทางการตลาด

ความหมายของการตลาด

การตลาด คือ การกระทำกิจกรรมต่างๆ ในทางธุรกิจที่มีผลให้เกิดการนำสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการนั้นๆ ให้ได้รับความพึงพอใจ ขณะเดียวกัน ก็บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ

องค์ประกอบของการตลาด

1. มีสิ่งที่จะโอนเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ คือ สินค้าหรือบริการ
2. มีตลาด คือ ผู้ซื้อที่ต้องการซื้อสินค้าหรือบริการ
3. มีผู้ขายสินค้าหรือบริการ
4. มีการแลกเปลี่ยน

ตลาดตามความหมายของบุคคลทั่วไป

ตลาด หมายถึง สถานที่ ที่เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยน สถานที่ที่ผู้ซื้อผู้ขายจะไปตกลงซื้อขายสินค้ากัน
ตลาดตามความหมายของนักธุรกิจหรือนักการตลาด

ตลาด คือ บุคคล หน่วยงาน องค์กรที่มีความคิดที่จะซื้อสินค้า มีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ

ความสำคัญของการตลาด

การตลาดมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และยกระดับความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในสังคม ทำให้เกิดการพึ่งพากันอย่างเป็นระบบในสังคมมนุษย์แต่ละคน สามารถประกอบ อาชีพที่ ตนเองถนัดและได้ใช้ความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลได้ อย่างเต็มกำลังความสามารถ และการตลาดมีบทบาทอย่างใหญ่หลวงต่อความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเศรษฐกิจของ ประเทศ เนื่องจากการตลาดเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการวิจัย และพัฒนาหาสิ่งแปลกใหม่ มาสนองความต้องการของตลาดและสังคม ทำให้ผู้บริโภคมีโอกาส เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ต้องการได้หลายทางและ ผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการ สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค จึงมีผลทำให้เกิด การจ้างงาน เกิดรายได้กับแรงงาน และธุรกิจ ทำให้ประชาชน มีกำลังการซื้อ และสามารถสนอง ความต้องการในการบริโภค ซึ่งทำให้ มาตรฐาน การครองชีพของบุคคล ในสังคมมีระดับสูงขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ธุรกิจขายของออนไลน์ช่างหอมหวาน ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร มีอาชีพหลักอยู่แล้ว หรืออยากทำเป็นอาชีพเสริม จะอยู่ในแวดวงไหนก็ตาม ต่างก็อยากมีโอกาสลงทุนทำธุรกิจค้าขายออนไลน์ให้ได้สักครั้ง เพราะต่างเห็นข้อดีของการขายที่แทบไม่ต้องเสียเงินลงทุน ไม่ต้องเสียค่าเช่าพื้นที่ที่ตั้งของ ซึ่งซื้อขายหมดเร็ว หรือจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม อยากยื่นหนึ่งในธุรกิจร้านค้าออนไลน์ นอกจากจะต้องมีข้อมูลว่าจะหาเงินทุนจากไหนดี ต้องมาดู Checklist ที่ควรมีต่อไปนี้



ชื่อร้านต้องปัง

ตั้งแต่คิดเริ่มต้นจะเปิดร้านค้าออนไลน์แล้ว คุณควรที่จะมีชื่อร้านที่สื่อถึงสินค้าที่คุณต้องการจะขายอยู่ในใจไว้บ้างอยู่แล้ว ถูกไหมครับ หลักการตั้งชื่อร้านไม่ได้มีอะไรซับซ้อน คือ ต้องอ่านง่าย สั้นกระชับ ฟังแล้วติดหู ตั้งแต่ครั้งแรก นอกจากนี้ควรตั้งชื่อร้านให้มีความเกี่ยวข้องกับสินค้าที่คุณต้องการขายในร้านด้วย เช่น ร้านขายกระเป๋าผ้า ก็ควรมีคำว่า Bag หรือ Clutch อยู่ในชื่อร้าน แบบนี้เป็นต้น

ช่องทางการชำระเงินยิ่งเยอะยิ่งดี

เทคนิคสำคัญอีกอย่างที่จะช่วยทำให้การขายของออนไลน์ของคุณมียอดขายเพิ่มมากขึ้น นั่นคือการมีช่องทางการชำระเงินให้ลูกค้าได้เลือกหลายช่องทาง เราเรียกว่า การชำระเงินผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet Payment) ซึ่งมีหลากหลายวิธีด้วยกัน ดังนี้

1. การโอนเงิน จะเป็นการตัดบัญชีเงินฝากผ่านบริการ Internet Banking ของธนาคาร เป็นวิธีที่ร้านค้าออนไลน์นิยมใช้มากที่สุด สามารถใช้ได้ทุกช่องทางการขาย ทั้ง Facebook, Line, IG, Twitter หรือแม้แต่เว็บไซต์
2. การชำระเงินผ่านบัตรเครดิตบนเว็บไซต์ของร้านค้า การชำระเงินด้วยวิธีนี้ใช้ได้กรณีที่ลูกค้ามีหน้าร้านในเว็บไซต์เท่านั้น โดยจะมีหน้าชำระเงินให้กรอกรายละเอียดบัตรเครดิต/เดบิต

2.1 การชำระผ่านเว็บไซต์ของร้านค้าออนไลน์ด้วย e-Money วิธีการนี้คุณต้องมีแอปพลิเคชัน e-Money จากนั้นเติมเงินเข้าบัญชีให้เพียงพอก่อนจึงจะชำระเงินได้ ผู้ให้บริการ e-Money ที่เรารู้จักกันก็อย่างเช่น TrueMoney, Rabbit LinePay, Smart Purse หรือ mPay เป็นต้น

2.2 การชำระเงินผ่าน Paypal ด้วยบัตรเครดิต วิธีนี้เป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้นสำหรับผู้ขายของออนไลน์และไม่มีเว็บไซต์หน้าร้าน การชำระเงินด้วยวิธีนี้เห็นได้จากร้านค้าใน IG และใน Facebook เป็นส่วนใหญ่ เป็นการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต ซึ่งเมื่อลูกค้าตกลงซื้อสินค้ากับเจ้าของร้านแล้วจะทำการชำระเงิน ทางร้านค้าจะส่ง Link PayPal เพื่อให้ลูกค้ากดเข้าไปกรอกหมายเลขบัตรเครดิต เพื่อทำการชำระสินค้า

จะเห็นว่า การที่คุณมีช่องทางการชำระเงินที่หลากหลาย ยิ่งเพิ่มความสะดวกสบายให้กับลูกค้าในการเลือกชำระเงิน ทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจซื้อยิ่งขึ้นด้วย

เงินทุนหมุนเวียน

หลายคนเข้าใจผิด คิดว่าการเปิดร้านค้าออนไลน์ไม่ต้องใช้เงินลงทุนอะไรเลย แต่ถ้าคุณต้องสต็อกสินค้า นั้นหมายความว่า คุณต้องมีเงินทุนแล้ว ดังนั้น หากใครอยากเปิดร้านขายสินค้า หรืออยากขายเสื้อผ้าแต่ไม่มีทุน อย่ารอช้า รีบศึกษาวิธีหาเงินลงทุน ทั้งในช่วงเริ่มต้นกิจการ และทุนหมุนเวียนในการจัดการเติมสต็อกสินค้า หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ก็ตาม นอกจากนี้ หากคุณขายของผ่านช่องทางเว็บไซต์ หรือมีหน้าร้านบนโซเชียล เน็ตเวิร์กอย่าง เฟสบุ๊ก อินสตาแกรม หรือไลน์ ก็ควรทำการตลาดเพื่อโปรโมตร้านค้าออนไลน์ของคุณด้วย เป็นต้น รวมไปถึงไม่น้อย ๆ โดยในช่วงเริ่มต้นแบบนี้ คุณจึงต้องมีเงินทุนไว้หมุนเวียน และสำรองจ่ายไว้ด้วย

มีแผนการขายและการตลาดที่รัดกุม

ถ้าคุณคิดว่าขายของออนไลน์ไม่ต้องทำการตลาด ไม่ต้องวางแผนการขายใด ๆ นั้นหมายความว่า คุณกำลังไปผิดทางแล้วครับ อันดับแรกเลย คุณควรมีความชัดเจนในสินค้าที่ขาย เพื่อให้การวางแผนการตลาดง่ายขึ้น เพราะบางคนจับทุกอย่างขายย่ำรวมกันหมดเลย เช่น ขายทั้งเสื้อผ้า อุปกรณ์ไอทีก็ขาย เครื่องเขียนก็ขาย อยู่ในช่องทางเดียวกัน ลูกค้าก็จะงงว่านี่เว็บไซต์หรือเพจจับฉ่ายหรือเปล่า ฉะนั้นคุณจำเป็นต้องมีจุดยืนของสินค้า จากนั้นให้วางแผนการตลาดดังนี้

- กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน เช่น ภายใน 1 ปี ต้องขายสินค้า คือ เสื้อผ้าให้ได้ 5,000 ชิ้น เป็นต้น
- มีลำดับขั้นที่ชัดเจนว่าจะกำหนดทิศทางร้านอย่างไร เช่น ขายสินค้าให้ได้มากที่สุดในช่วงใดช่องทางหนึ่ง หรือเลือกที่จะทำให้เพจเป็นที่รู้จักมากที่สุด
- ตั้งงบประมาณให้กับแต่ละขั้นตอนก่อนไปถึงเป้าหมาย เช่น ขั้นที่ 1 กำหนดงบประมาณในการสร้างเว็บไซต์ 2 กำหนดงบประมาณในการโปรโมตเว็บไซต์
- มีการประเมินผล หรือการวัด KPI นั้นเอง ด้วยการตรวจสอบประเมินผลงาน และมีการปรับปรุงแผนทุก 2 เดือน เป็นต้น



มีหลากหลายช่องทางการขาย

ต้องบอกเลยว่าช่องทางการขายสินค้า (Channel) ของคุณจะขึ้นอยู่กับงบประมาณที่คุณมี ถ้าต้องการให้มีครบวงจรเลย ควรเริ่มต้นจากมีเว็บไซต์เป็นเหมือนหน้าร้าน แล้วจึงมีช่องทาง

โซเชียลมีเดีย เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม เพื่อชัฟพอร์ต ในขณะที่หลายคนอาจจะเลือกโฟกัสหรือขายของในช่องทางใดช่องทางหนึ่งเท่านั้นก็ได้ ซึ่งแต่ละช่องทางก็จะมีวิธีการเซตท่าร์เก็ตที่แตกต่างกันไป เหมาะกับผู้ขายของออนไลน์ที่ทำคนเดียว เพราะจะสะดวกในการบริหารจัดการ โดยที่ช่องทางการขายมีดังนี้

Facebook ช่องทางนี้ถือว่าได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะมีผู้ใช้งานมากที่สุด กลุ่มลูกค้าจะมีวงกว้างและมีปริมาณมาก ง่ายต่อการทำการตลาดผ่าน Facebook Ads มีเงินตั้งต้นเพียง 100 บาท คุณก็สามารถ Boost Post หรือซื้อ Page Like AD ได้แล้ว ทำให้ลูกค้ารู้จักเรามากขึ้นด้วย ขั้นตอนก็แสนง่าย ซื้อแอดได้ด้วยตัวเองผ่านโทรศัพท์มือถือ โดยการตั้งกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่คุณต้องการ เลือกเวลา และใส่จำนวนเงิน โดย Facebook จะหักเงินค่าโฆษณาจากบัตรเครดิตหรือบัตรเดบิตที่คุณลงทะเบียนไว้ นอกจากนี้ยังมีเทคนิคการขายหลายแบบที่สามารถนำไปใช้เพิ่มยอดขายได้ เช่น การ Live ขายสินค้า หรือเพิ่มความน่าสนใจให้กับสินค้าด้วยการเขียนแคปชั่นที่สื่อสารได้ชัดเจน กระชับ โดนใจ และเป็นคำที่อยู่ในกระแส เป็นต้น

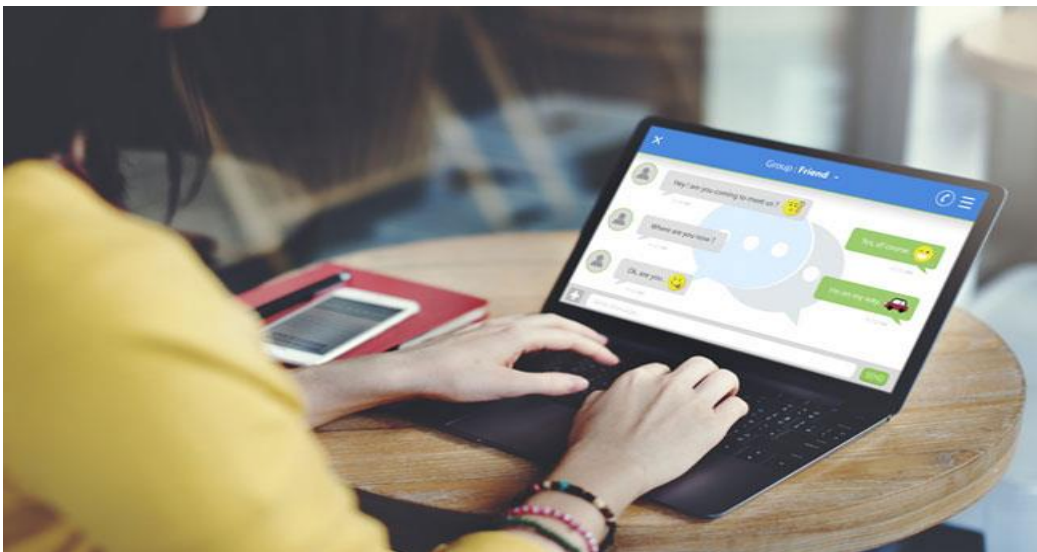
ตัวอย่างการขายของออนไลน์ผ่านช่องทางเฟซบุ๊กที่ประสบความสำเร็จ คือ ร้านอาหารตากแห้ง จ. สตูล ของบังฮาซัน ซึ่งเกาะกระแส Live สดขายของจนฮิตและมียอดขายถล่มทลายชั่วข้ามคืน เรียกได้ว่า บังฮาซัน เป็น 1 ในสุดยอดเป็นพ่อค้ายุค 4.0 ที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน ด้วยการนำอาหารทะเลตากแห้งมาขาย ซึ่งเทคนิคของเขาก็คือ การสร้างสตอรี่ให้ทั้งกับตัวสินค้า และตัวของเขาเอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า นอกจากสตอรี่แล้ว ยังมีเรื่องเทคนิคการขาย โดยบังฮาซันจะไลฟ์ขายของออนไลน์ทุกวันด้วยสำเนียงที่เป็นเอกลักษณ์ จนมีคนแชร์วิดีโอในเฟซบุ๊กต่อจนเกิดเป็นไวรัลขึ้นมา

จากกรณีศึกษา ของ "บังฮาซัน" จะเห็นว่า การสร้างคาแรคเตอร์ให้เพจของตัวเองเป็นที่จดจำ เป็นสิ่งที่เพจร้านอาหารทะเลตากแห้ง จ. สตูล นำมาใช้ ผ่านการ Live ขายของออนไลน์แบบเรียบง่าย แต่มีสคริปต์ที่ชัดเจน เพื่อให้แฟนเพจเข้าถึงได้ ถ่ายทำจากกล้องมือถือธรรมดาตัวเอง แต่สร้างจุดแข็งให้กับสินค้าแบบจริงจัง เช่น ขายอาหารทะเลแห้ง ก็ต้องทราบทุกขั้นตอนการผลิต เพื่อสามารถตอบคำถามลูกค้าได้ และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแบรนด์นั่นเอง แน่นอนว่า ไม่ใช่ทุกคนที่จะประสบความสำเร็จชั่วข้ามคืนแบบบังฮาซัน คุณต้องอาศัยความอดทน ลองผิดลองถูก และจริงจังกับลูกค้า หากทำได้ หนทางแห่งความสำเร็จก็ไม่ไกลเกินเอื้อมครับ

- Instagram ยังคงเป็นช่องทางที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยอินสตาแกรมเน้นกลุ่มคนฮิป ๆ ที่ถ่ายรูปต้องสวย แอชแท็กต้องมี ฉะนั้นถ้าคุณเลือกช่องทางนี้เพื่อขายสินค้า ควรต้องมีทักษะการถ่ายภาพในระดับหนึ่ง และควรมี Follower อยู่จำนวนหนึ่ง บางคนประสบความสำเร็จจากการขายของในอินสตาแกรม จนต่อยอดไปมีหน้าร้านรับลูกค้าเลยก็มีให้เห็นเยอะทีเดียว

- Line ร้านค้าออนไลน์ส่วนใหญ่นิยมมี Line@ ไว้สนทนาซื้อขายสินค้ากับลูกค้าแบบตัวต่อตัว เพราะมีความเป็นส่วนตัวและสะดวกในการคุยตอบคำถามเรื่องสินค้า ช่วงเริ่มต้นคุณอาจเลือกใช้แบบฟรี ที่สามารถตอบข้อความได้ 1,000 ข้อความ แล้วค่อยขยับเป็นแพ็คเกจ Starter ที่มีผู้ติดตามได้ถึง 200 คน ราคาต่อเดือนอยู่ที่เดือนละ 200 บาท เป็นต้น โดยคุณสามารถโพสต์สินค้าได้ในหน้า Timeline

- Twitter ในสมัยก่อนเป็นช่องทางของวัยใส สายเกาหลีโดยเฉพาะ ช่องทางโซเชียลขายของออนไลน์ช่องทางใหม่นี้ มักเน้นไปที่สายดิงเกาหลีจ้า แต่ทราบไหมว่า ปัจจุบันมีผู้หันมาเล่นทวิตเตอร์เพิ่มมากขึ้น และมีหลากหลายกลุ่ม หลากหลายช่วงวัย ไม่จำกัดเพียงแฟนคลับของดารานักร้องเท่านั้น การซื้อขายผ่านทวิตเตอร์นั้นเกิดขึ้นเร็วมาก ไม่ว่าจะป็นสินค้าเกี่ยวกับกลุ่มศิลปิน หรือแม้กระทั่งเครื่องสำอางและของน่ารัก ๆ ไปจนถึงการส่งต่อของมือสองก็เป็นที่ต้องการสูงมากในช่องทางนี้ หากคุณต้องการขายของออนไลน์ผ่านทวิตเตอร์ ข้อความของคุณต้องสั้นและกระชับมาก รู้จักติดแฮชแท็ก บอกรายละเอียดการชำระเงินและการติดต่อให้ครบถ้วน และส่วนใหญ่จะไปจบการขายที่ Direct Message หรือ Line



พร้อมอุทิศเวลาให้ลูกค้า

ฉันเชื่อว่าขายของแล้วละก็ สิ่งสำคัญเลยที่คุณควรต้องมีคือ Service Mind นั่นหมายความว่า คุณควรพร้อมขายตลอดเวลา ขยันตอบคอมเมนต์ ขยันลงรีวิวกินค้า เมื่อคิดจะขายของออนไลน์แล้วจะคิดว่าเราทำงานแค่วันละ 8 ชั่วโมง เข้า 9 โมงเลิก 6 โมงเหมือนงานออฟฟิศไม่ได้ ลูกค้าส่วนใหญ่อาจมาตอนดึกหลัง 6 โมงไปแล้ว เพราะเป็นเวลาที่เขาสะดวกหลังเลิกงาน แต่คุณก็ควรมีกำหนดเวลาในการตอบด้วยเช่นกัน เช่น ตอบไม่เกินสี่ทุ่ม เริ่มตอบตั้งแต่ 8 โมงเช้าเป็นต้น หรือตอบเกินเวลาในกรณีฉุกเฉินจริง ๆ เพื่อให้เราเองได้มีเวลาพักผ่อน และเป็นการกำหนดเวลาให้ลูกค้าไปในตัว

ใบงาน

เรื่อง ช่องทางการตลาด

ให้ผู้เรียนวางแผนการตลาดในการทำของชำร่วย

.....

.....

.....

.....

แบบวัดและประเมินผลการทำงานของข้าราชการ

ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (20)
 - 1.1 ทดสอบความรู้ความเข้าใจ
 - 1.2 สอบถามความรู้ความเข้าใจ
2. ทักษะการปฏิบัติ (40)
 - 2.1 สังเกตการปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม
 - 2.2 ประเมินโดยให้สาธิต
 - 2.3 แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ
 - 2.4 ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา)
3. คุณภาพของผลงาน ผลการปฏิบัติ (40)
 - 3.1 สังเกตผลงาน
 - 3.2 ตรวจสอบผลงาน
 - 3.3 มีความคิดสร้างสรรค์
 - 3.4 ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ - นามสกุล

หลักสูตร กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (10 คะแนน)
1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (20 คะแนน)	
1.1 ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
1.2 สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
2. ทักษะการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
2.1 สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
2.2 ประเมินโดยให้สาธิต	
2.3 แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
2.4 ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา)	
3. คุณภาพของผลงาน ผลการปฏิบัติ (40 คะแนน)	
3.1 สังเกตผลงาน	
3.2 ตรวจสอบผลงาน	
3.3 มีความคิดสร้างสรรค์	
3.4 ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (100 คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ

วิทยากร

(

)

บรรณานุกรม

- [h https://www.youtube.com/watch?v=DddBJHsDWxU](https://www.youtube.com/watch?v=DddBJHsDWxU) วันที่ 20 พฤษภาคม 2565
- <https://www.youtube.com/watch?v=rz7Vk-pS-g4> วันที่ 20 พฤษภาคม 2565
- <https://www.youtube.com/watch?v=okkcgV4vpvY> วันที่ 20 พฤษภาคม 2565
- <https://www.youtube.com/watch?v=olkaaxJc2dk> วันที่ 20 พฤษภาคม 2565

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- | | | |
|----------------------|-------------|--|
| 1. ว่าที่ พ.ต.ดำริห์ | ติยะวัฒน์ | ผู้อำนวยการ สนง.สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ |
| 2. นางสาวนัทธมน | สกุลณมรรคา | รองผู้อำนวยการ สนง.สกร.ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ |
| 3. นายประภาส | โป้แล | ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอหล่มเก่า |
| 4. นางสาวสุภา | ตรีจักษ์ | ครู ชำนาญการ |
| 5. นางสาวทัชชกร | ทาพันธ์ | ครู |
| 6. นางสาวเสาวนีย์ | ยักขลา | บรรณารักษ์ปฏิบัติการ |
| 7. นางทิพรัตน์ | หล้าวงษ์ | ครู อาสาสมัคร กศน. |
| 8. นางสาวนุจรินทร์ | กงเกียน | ครู อาสาสมัคร กศน. |
| 9. นางสาวกนกรดา | กอกเชียงแสน | ครู อาสาสมัคร กศน. |

คณะทำงาน

- | | | |
|--------------------|-------------|--------------|
| 1. นางทิพวรรณ | กองเงิน | ครู กศน.ตำบล |
| 2. นางสาวณัฐพร | คำภีระ | ครู กศน.ตำบล |
| 3. นางสาวสายฝน | ภักดีสอน | ครู กศน.ตำบล |
| 4. นางนริรัตน์ | นันทะเกิด | ครู กศน.ตำบล |
| 5. นางสาวนารีรัตน์ | คำภา | ครู กศน.ตำบล |
| 6. นางสาวรัตนา | ทองหมู่ | ครู กศน.ตำบล |
| 7. นางพชรพร | ศรีมูล | ครู กศน.ตำบล |
| 8. นายชัยโย | กล้าณรงค์ | ครู กศน.ตำบล |
| 9. นายอนุสรณ์ | บุญรอดรัมย์ | ครู กศน.ตำบล |

ผู้รวบรวมข้อมูลและจัดทำรูปเล่ม

- | | | |
|------------|---------|--------------|
| นางทิพวรรณ | กองเงิน | ครู กศน.ตำบล |
|------------|---------|--------------|